

FORUM ZWIĄZKOWE

Dzień dobry, w bieżącym numerze przedstawię Państwu międzynarodową organizację The World Pheasant Association (Światowe Towarzystwo na Rzecz Ochrony Bażantów), w skrócie WPA, zajmującą się ochroną ptaków z rzędu grzebiących, głównie bażantów.

Wykłady w sali konferencyjnej Warszawskiego zoo podczas inauguracyjnego spotkania w Warszawie w 2015 roku

Jej początki sięgają 1975 roku. Założona została w Anglii przez miłośników ptaków: Keitha i Jean Howmanów, Tima i Dianę Lovelów oraz Iaina i Didę Grahame'ów. W bardzo szybkim czasie do macierzystego oddziału zaczęły dołączać filie, które powstawały w innych krajach: Francji, Niemczech oraz w krajach Beneluxu. Działalność organizacji rozszerzyła się także na kraje azjatyckie – obecnie istnieją filie w Chinach, Indiach i Pakistanie. Pierwszym prezesem WPA został wybitny hodowca ptaków ozdobnych Jean Delacour (1890-1985).

Jej działalność skupia się na tworzeniu programów hodowlanych ex i in situ i wdrażaniu ich w życie. W jej skład wchodzi przewodniczący wszystkich oddziałów WPA. Dwa razy do roku odbywają się zebrania tej grupy, na których omawiane są najważniejsze zagadnienia związane z ochroną, stopień realizacji już trwających projektów

hodowlanych, a także najnowsze informacje związane ze światem tych ptaków. Zebrania organizowane są za każdym razem w innej filii. Te sympozja naukowe cieszą się coraz większą popularnością. Przyciągają uwagę coraz większej liczby miłośników i hodowców tej grupy ptaków. Organizowane są najczęściej w ogrodach zoologicznych, co dodatkowo daje okazję zwiedzenia ich i poznania ich pracy od zupleca. W Polsce pierwsze posiedzenie tej grupy odbyło się w 2015 roku w warszawskim zoo.

Poprzez grupę ECBG koordynowane są projekty hodowlane, które

Keith Howman i Tim Lovel (obydwaj członkowie założyciele) rozmawiający z Księżciem Devonshire

Za główne cele działalności organizacji obrała: ochronę bażantów w naturalnym środowisku i w hodowlach oraz popularyzację wiedzy na ich temat. Swoje cele osiąga poprzez współpracę z ogrodami zoologicznymi, organizacjami zajmującymi się ochroną zwierząt czy rządami krajów, w których w naturalnym środowisku występują bażanty, tj. Wietnamu, Chin czy Indii. Ponadto stowarzyszenie współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi. Szeroko zakrojone badania owocują publikacjami naukowymi: książkami oraz artykułami, które poszerzają wiedzę na temat tej grupy ptaków oraz nierzadko rozwiązują dotyczące ich biologiczne zagadki. Ponadto WPA kręci również filmy – zarówno w naturalnym środowisku ptaków, jak i w ogrodach zoologicznych oraz prywatnych hodowlach. Przez ponad czterdzieści lat istnienia organizacji dzięki jej działalności w tej dziedzinie wiedza na temat ptaków grzebiących została znacząco poszerzona. Na początku działalności organizacji świat tych ptaków, szczególnie czubaczy i kuropatw, był pełen tajemnic.

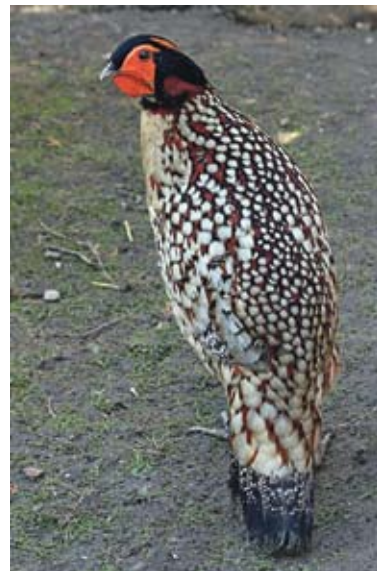
W celu ochrony bażantów została powołana specjalna grupa European Conservation Breeding Group (Europejska Grupa Hodowli Zachowawczej).

obejmują kilka gatunków ptaków grzebiących. Do najważniejszych z nich należą projekty hodowlane realizowane dla kiśca annamskiego i bażanta złocistego. Zakładają budowę stabilnej, dużej populacji tych gatunków w hodowlach. Prowadzenie ksiąg hodowlanych pozwala na zestawianie kolejnych par hodowlanych z osobników jak najmniej ze sobą spokrewnionych. Ptaki wpisane do projektu objęte są badaniami DNA potwierdzającymi czystość gatunkową. Rezerwy populacyjne wybranych gatunków w hodowlach tworzone są z myślą o przyszłej reintrodukcji.

Dzięki prężnej działalności udaje się tworzyć czyste gatunkowo populacje kilku gatunków kuraków w hodowlach, monitorować ich liczebność poprzez regularne prowadzenie ksiąg hodowlanych, aktywnie uczestniczyć w ochronie kuraków w ich naturalnym środowisku, jak np. poprzez przeprowadzanie udanej próby reintrodukcji bażanta himalajskiego. Obecnie zespół ECBG poświęca wiele uwagi budowaniu ośrodka reintrodukcyjnego dla kiśca annamskiego w Wietnamie. Bażant ten jest jednym z najbardziej zagrożonych zwierząt na świecie (znajduje się na wydanej przez Londyńskie Towarzystwo Zoologiczne liście 10 najbardziej

zagrożonych wymarciem gatunków). Ośrodek ma pozwolić na hodowlę tych ptaków, a następnie reintrodukcję. WPA pomaga w projektowaniu ośrodka, zwłaszcza wolier, ponadto oferuje dofinansowanie, co pozwoli na lepsze i staranniejsze wykonanie, a tym samym stworzy szanse na lepsze wyniki hodowlane.

W 2015 roku w Polsce powstał oddział tej organizacji. Jak dotąd jest to najmłodsza filia WPA na świecie. Oddział powstał z mojej inicjatywy, ponieważ uważałem, że taka organizacja w naszym kraju jest potrzebna. **Dzięki współpracy z innymi oddziałami przystąpiliśmy do dwóch projektów hodowlanych – dla kiśca annamskiego oraz bażanta złocistego.** Pozwoliło to na import pierwszych czystych gatunkowo bażantów do naszego kraju. Ptaki takie posiadają rodowody, specjalne rodowe obrączki oraz są wpisane do ksiąg stadnych. Ponadto posiadają potwier-

Tragopan plamisty objęty programem hodowlanym koordynowanym przez WPA

dzenie czystości gatunkowej w formie certyfikatu, jeżeli były bezpośrednio przebadane, a jeżeli pochodzą od rodziców, którzy mieli takie badania robione, to wtedy otrzymują certyfikaty potwierdzające ten stan rzeczy. W Polsce również rozpoczęliśmy prowadzenie własnych ksiąg stadnych. Pozwoli to na tworzenie kolejnych niespokrewnionych par z wyhodowanej młodzieży.

Nasz oddział jako swe założenia przyjął organizację sympozjów, warsztatów hodowlanych i innych form konferencyjnych. W każdym roku organizujemy spotkania we współpracy z wybranym ogrodem zoologicznym. Zapraszamy gości ze wszystkich oddziałów WPA oraz przedstawicieli pokrewnych organizacji. Jednym z obowiązkowych punktów programu są bogate merytorycznie wykłady, zawsze prowadzone przez największe światowe autorytety w dziedzinie ptaków grzebiących.

Karol Sepielak

**Wejdź na stronę:
www.wpapoland.org
i dowiedz się więcej**